

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kaj Andresen: Fra socialdemokratiets side modtog vi oprindelig forslaget om tilbudspligt med betydelige forventninger. Vi så vel i og for sig hellere, som det også fremgik af jordlovene i 1963, en forkøbsret, men under arbejdet med det igennem de senere år har vi fået den opfattelse, at man med en virkelig effektiv tilbudspligt godt kunne nå stort set det samme.

Desværre såede ministeren allerede under første behandling tvivl i vores sind ved sin fortolkning af lovforslagets § 1, stk. 1. Jeg havde håbet, at det var en fortalelse eller fejltagelse, når ministeren gav udtryk for det synspunkt dengang. Vor opfattelse af denne § 1 var og har også hele tiden under udvalgsbehandlingen været den, at når denne lov var vedtaget, så skulle tilbudspligten hvile på ejendomme, som ved lovens ikrafttræden var over 6.000 m² og lå i byzonerne, altså ganske simpelt hvile som en pligt på ejendommene og deres arealer og på den måde sikre, at al jord inden for disse områder, når den kom i handelen, altid først skulle tilbydes kommunen.

Jeg må beklage, at ministeren under udvalgsbehandlingen har fastholdt sin fortolkning både i et svar på et spørgsmål, udvalget har stillet, og i et notat om § 1. Det fastholdes heri, at arealer, parceller, på under 6.000 m² kan frasælges større ejendomme, der i øvrigt er undergivet tilbudspligten, uden at disse mindre parceller først skal tilbydes kommunen. I det notat, vi har fået om formuleringen af § 1, hvor ministeren først gør rede for, hvilke ejendomme der omfattes af loven, siges det i slutningen af dette afsnit — jeg citerer fra betænkningens bilag 2:

„Derimod omfatter loven ikke ejendomme med et areal på under 6.000 m², heller ikke ejendomme på under 6.000 m², der er udstykket fra ejendomme, som

ifølge foranstående er omfattet af bestemmelserne om tilbudspligt.“

Dermed har man i virkeligheden undergravet tilbudspligtens virkning og hele systemet. Jeg synes, det er en urimelig løsning af problemet. Det erkendes fra regeringens og fra regeringspartiernes side, at omgæelse kan finde sted, „formentlig“, siger man, „kun i undtagelsestilfælde“. Det lader til, at det vil være vanskeligt at konstatere omgæelserne. Det siges i det samme notat om den situation, at kommunerne, hvor man mener der er tale om omgæelse, gør krav på at få arealerne overdraget:

„Kommunens krav forudsættes gennemført ved anlæg af retssag, hvorunder kommunen ved bevisførelse må søge tilvejebragt den fornødne dokumentation for sin påstand om omgæelse.“

Det er altså for det første vanskeligt at konstatere det, og tilsyneladende kræver det også et stort arbejde fra kommunens side, når man skal gå retsvejen for at konstatere, om omgæelse har fundet sted.

Altså til trods for, at man er enig i, at disse omgæelser kan finde sted, har der ikke været mulighed for i udvalget at få tilslutning til ændringer, der kunne umuliggøre omgæelse. Det er det samme som i de andre jordlove, i zonenloven, der har ikke været nogen imødekommenhed over for vore, synes jeg, helt saglige synspunkter. Der skal tilsyneladende i disse jordlove være smut-huller, så grundejere ved hjælp af dygtige sagførere kan unddrage sig lovens virkning.

Det ville ikke være spor vanskeligt at hindre disse misbrug eller undgå de omgæelser, der er tale om. Man kunne for det første ganske enkelt ændre paragraffens ordlyd, så ministerens fortolkning ikke kunne anlægges, og så det blev helt klart, at man ikke kunne omgå den. Man kunne — det har vi også foreslået udvalget — lade tilbudspligten tinglyse på ejendommene, sådan at der efter lovens ikrafttræden blev tinglyst en tilbudspligt på alle de ejendomme, der er tale om, og deres arealer, så man på den måde fik klargjort, at der ikke kunne frasælges arealer. Man kunne endelig være gået den vej, vi også har gjort opmærksom på: man kunne reducere de 6.000 m² til et mindre arealtal og der i hvert fald begrænse mulighederne for omgæelse. Men